

De Schelp

Het hospice voor de Zaanstreek

Huiselijk verzorgd in de laatste levensfase

september 2016

Nieuwsbrief

Anja de Vries neemt afscheid van het voorzitterschap

Eind oktober beëindigt Anja de Vries haar taak als bestuursvoorzitter van de Stichting Hospice-Zaanstreek, de organisatie die Hospice De Schelp exploiteert, en geeft zij het stokje, of eigenlijk de hamer, door aan haar opvolger Corrie Noom.

Anja is de drijvende kracht achter de totstandkoming van Hospice De Schelp en was gedurende tien jaar voorzitter van het bestuur. Nu zij 'haar' Hospice De Schelp in capabele handen weet, is het tijd een stap terug te doen. Anja kennende zal zij niet op haar - overigens welverdiende - lauweren gaan rusten.

Wij maken er, ondanks dat het een afscheid van een bevolgen voorzitter is, een feestje van!

Vrijdag 28 oktober vanaf 15:30 uur ontvangst met van 16:00 tot 17:30 uur het officiële gedeelte, waarin een welkomstwoord en de presentatie van het sfeerboek "VLOEDLIJN", een voordracht over "De vrijwilliger in de palliatieve zorg", natuurlijk een vrolijk intermezzo en de toespraken. Aansluitend vindt van 17:30 tot 18:30 de afscheidsreceptie plaats. De feestelijkheden worden afgesloten met een feestavond voor vrijwilligers en andere direct bij Hospice De Schelp betrokkenen.

Locatie: De Stoomhal te Wormer, Pakhuisplein 44, 1531 MZ Wormer.

De officiële uitnodiging met gegevens voor de inschrijving wordt later deze maand verzonden.

Anja de Vries

De vertaalslag van ideaal naar praktijk
een interview van Barbara Slooten

Het zal best een beetje vreemd zijn als Anja de Vries elf jaar na het eerste initiatief geen deel meer uitmaakt van het dagelijks bestuur van Hospice de Schelp. 'Als ik iets met een gerust hart los kan laten, is het wel het Hospice. Het team van vrijwilligers, coördinatoren en verpleegkundigen hebben de invulling van mijn droom meer dan verwezenlijkt.'

De bevrogen voorzitter vertelt nog één keer waarom zij vond dat een hospice in de Zaanstreek thuishoorde: 'Ik woonde en werkte zelf al jarenlang in de Zaanstreek, tot aan mijn pensionering als directeur van enkele zorginstellingen. Toen mijn eigen moeder ging sterven, kon zij terecht in een hospice in Amsterdam. Daar kreeg ze de zorg en aandacht in een mate die wij, haar kinderen, haar lang niet konden geven. Want je kunt wel elke dag langgaan met een warme prak, je moeder in

bad doen en de was meenemen, er komt steeds weer een moment dat je terug naar alledag moet. De liefdevolle omgeving binnen dat Amsterdamse hospice vormde de inspiratie om de Zaanstreek ook van zo'n opvang te voorzien. Door mijn werk en inmiddels ook mijn eigen ervaring wist ik dat daar echt behoefte aan was.'

Als directeur van een aantal Zaanse verzorgingshuizen had Anja een enorm groot netwerk en zodra zij haar ideeën begon te delen, ging de bal rollen. Al snel vormde zich een klein maar solide team kartrekkers. 'Thuis aan de eettafel plannen smeden en het langzaam maar zeker zien ontvouwen van droom naar werkelijkheid. De rechtsvorm, de structuur, het financiële beleid, de locatie, de professionele zorg en de dagelijkse verzorging... Er zullen wat plannen geschreven en aanvragen de deur uit gegaan zijn. De sympathie was er van vrijwel iedereen die wij benaderden, dat maakte de organisatie een stuk gemakkelijker.'

Toch was het nog een hele toer om het hospice van de grond te krijgen. 'Het begon met een startnotitie, een beleidsplan met begroting en een programma van eisen. Dat zijn lange verhandelingen die een droom omzetten in cijfers en verwachtingen. Een stichtingsbestuur, een commissie van aanbeveling, subsidies aanvragen, investeringsbegrotingen: iedereen gelooft in de behoefte maar juist het karakter van een hospice en de zware verantwoordelijkheid voor de toekomstige gastbewoners en hun naasten vergen een zorgvuldig opgebouwd fundament. Je hebt met mensen te maken, in al hun kwetsbaarheid. Dan mag er aan de organisatie en structuur niets maar dan ook niets schorten.' Anja lacht, 'Althans, niet in de wezenlijke gang van zaken want natuurlijk kun je niet alles voorzien. Dat er ooit een boom op de serre zou vallen bijvoorbeeld hadden we in geen enkel rampscenario opgenomen. Met gezond verstand en vereende kracht los je dan zo'n situatie weer op. Maar dat was wel even schrikken.'

Anja heeft heel wat nachten wakker gelegen, bekent zij: 'Ik heb nooit getwijfeld aan de draagkracht. Ik wist dat de bereidheid om mee te werken om dit project van de grond te krijgen groot was, bij iedereen die we erover aanspraken. Dat vertrouwen was ook wel eens eng. Want stel dat het allemaal toch niet gaat lukken? Die gedachte hield mij regelmatig uit mijn slaap.' Die doorwaakte nachten zijn allang

Vervolg

Anja de Vries

De vertaalslag van ideaal naar praktijk

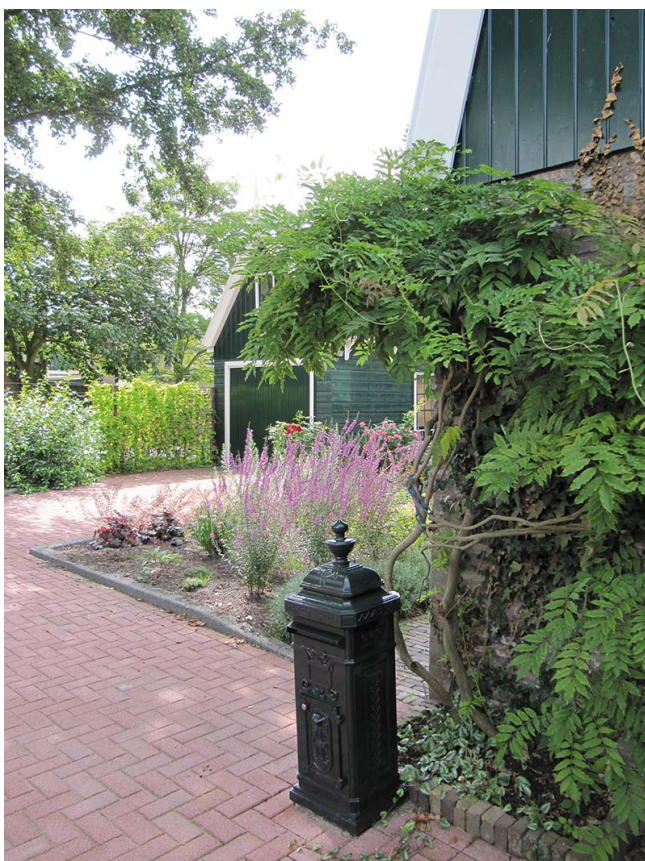
verleden tijd want het Hospice voor de Zaanstreek staat als een huis. En nu is het tijd voor Anja om het stokje door te geven.

'Ik heb genoten en geniet nog steeds van alle verbondenheid en gedrevenheid van het team. De liefdevolle toewijding van de vrijwilligers, de coördinatoren die zorgen dat alles continu en onder alle omstandigheden op rolletjes blijft lopen, het team van professionele verpleegkundigen, waar altijd een beroep op kan worden gedaan, al die mensen die zorgen voor huis en tuin en alles wat daarbij komt kijken, niet te vergeten mijn medebestuurders, zowel die van het eerste uur als de huidige...'

De sociale betrokkenheid en maatschappelijke verantwoordelijkheid van Anja de Vries zijn al vaak bejubeld. Dat wuift zij resoluut weg: 'Ik ben op zijn tijd net zo egoïstisch of onzeker als ieder ander mens. Maar nu ben ik vooral dankbaar, voor alle kansen en mogelijkheden die mij in staat hebben gesteld een aantal van mijn dromen uit te laten komen, waaronder De Schelp. Ik zal mij zo lang ik kan blijven inzetten voor de samenleving maar nu wordt het tijd voor een tandje lager. De beslissing om te stoppen als

voorzitter van het hospicebestuur is al eerder gevallen, mijn opvolger en ik hebben hier naartoe gewerkt en we zijn er allebei klaar voor...'

De complexiteit van haar dankwoord tijdens het afscheid op 28 oktober geeft Anja nu de nodige hoofdbreken. 'Over De Schelp maak ik me geen enkele zorg. Alles en iedereen functioneert uitstekend en met Corrie (redactie: Corrie Noom, de inkomende voorzitter) krijgt De Schelp er een zeer gedreven en ervaren bestuurder bij. Dat laat ik met een gerust hart los. Maar al die mensen, die het mogelijk hebben gemaakt. Al die instanties, die meewerkten. Al die bedrijven, die belangeloos en onverwijd in de bres sprongen en dat nog steeds doen. Al die sponsors, donateurs, clubs en verenigingen die zich inzetten voor De Schelp... Hoe moet ik ooit in woorden uitdrukken wat hun bijdragen betekenen voor mij... en nog veel belangrijker, voor de samenleving?'

Deze nieuwsbrief is een uitgave van de Stichting Hospice Zaanstreek. Voor meer informatie verwijzen wij u naar de website www.hospice-zaanstreek.nl